

51 Cm. 235/2000-53

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Taťanou Sommerovou v právní věci žalobce : **DKF, holding, a.s.**, Anežská 10, Praha 1, IČO 60194031, právně zastoupeného JUDr. Jindřichem Vališem, advokátem, Hybernská 12, Praha 1 proti žalovanému : **č.1/ IP banka, a.s.**, Senovážné nám. 32, Praha 1, IČO 45316619, zastoupeného advokátem Mgr. Markem Pilařem, E.Peškové 15, Praha 5, **č.2/ Československá obchodní banka a.s.**, Na Příkopě 14, Praha 1, IČO 00001350, zastoupenou Mgr. Martinem Hrodkem, advokátem, Klimentská 46, Praha 1 o určení neplatnosti usnesení valné hromady prvního žalovaného z období 16.6.2000 až 19.6.2000 a o určení neplatnosti kupní smlouvy o prodeji podniku ze dne 19.6.2000

t a k t o :

I. Žaloba, podle které se určuje, že rozhodnutí valné hromady prvního žalovaného o prodeji podniku z období 16.6.2000 až 19.6.2000 učiněné nuceným správcem je neplatné se z a m í t á .

II. Žaloba, podle které se určuje, že smlouva o prodeji podniku ze dne 19.6.2000 uzavřená prvním a druhým žalovaným je neplatná se z a m í t á .

III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č.1 na náhradu nákladů právního zastoupení částku Kč 3.225,- a žalovanému č.2 na náhradu nákladů právního zastoupení částku Kč 3.225,-, do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal vydání rozhodnutí o určení neplatnosti usnesení valné hromady prvního žalovaného z období 16.6.2000 až 19.6.2000 a vydání rozhodnutí o určení neplatnosti kupní smlouvy o prodeji podniku ze dne 19.6.2000. Žalobce je akcionářem a vlastníkem 1435195 kusů akcií žalovaného č.1. Dne 19.6.2000 uzavřeli žalovaní smlouvu, kterou oznamovali jako smlouvu o prodeji podniku podle ust. § 476 obch.zák. Podle této smlouvy převedl žalovaný č.1 na žalovaného č.2 podnik, který je obecně v textu smlouvy vymezen v článku 2 až článku 9. V části G konstatuje prodávající, že podnik prodává v souladu s ust. § 29 odst.2 zákona o bankách s předchozím souhlasem České národní banky, a že nucený správce rozhodl v působnosti valné hromady prodávajícího o prodeji podniku kupujícímu za podmínek stanovených ve smlouvě. Žalobce tvrdí, že nucený správce nemohl rozhodnout v působnosti valné hromady o prodeji podniku a na základě tohoto rozhodnutí uzavřít smlouvu uvedenou shora. Výkon nucené správy je výkonem pravomocí ČNB jako správního orgánu. Na činnost nuceného správce tedy nelze pohlížet jinak, než na výkon státní moci směřující k odstranění nedostatků uvedeného v rozhodnutí o zavedení nucené správy. Žalobce namítá, že zavedením nucené správy na banku nejsou omezena všechna práva akcionářů akciové společnosti, která podniká jako banka, ale pouze právo hlasovat na valné hromadě k bodům pořadí, které rozhoduje nucený správce v působnosti valné hromady. Zákonný režim výkonu nucené správy vyžaduje, aby k úkonům, které hodlá nucený správce v působnosti valné hromady učinit, valnou hromadu společnosti svolal a na valné hromadě svou působnost vykonal. Žalobce je toho názoru, že není-li v zákoně uvedeno, že nucený správce rozhoduje o všech věcech působnosti valné hromady, rozhoduje jen o těch věcech, které souvisí s výkonem pravomocí ČNB, tedy těch, které jsou uvedeny v rozhodnutí o zavedení nucené správy, a které lze považovat za účelné k odstranění tam uvedených nedostatků. Žalobce tvrdí, že nucený správce nemá dostatek pravomocí, aby mohl učinit rozhodnutí v působnosti valné hromady o prodeji podniku a takovou smlouvu uzavřít. Žalobce tvrdí, že důvodem k

zavedení nucené správy na prvního žalovaného byl nedostatek likvidních prostředků. Za této situace mohl nucený správce činit nad rámec běžného řízení banky jen ty úkony, které nepochybně souvisí s odstraněním tohoto nedostatku. Takovým úkonem v žádném případě není prodej celého podniku. Žalobce dovozuje, že při výkonu nucené správy podle zákona o bankách nelze uzavřít smlouvu o prodeji podniku bez rozhodnutí valné hromady, na které k této otázce akcionáři vykonávají hlasovací práva, neboť nejde o výkon pravomoci správního orgánu ČNB. Žalobce shledává celou řadu právních vad smlouvy, kterou uzavřeli žalovaní. Kromě neplatnosti, která vyplývá z toho, že smlouva byla uzavřena bez rozhodnutí valné hromady, jde o neplatnou smlouvu z následujících důvodů: smlouva nesplňuje požadavek na určitost právních úkonů, smlouva nespňuje požadavek na srozumitelnost právních úkonů, smlouva byla uzavřena v rozporu s dobrými mravy.

Žalovaný č.1 navrhl žalobu proti němu v plném rozsahu zamítnout, odkázal na své písemné podání ze dne 24.11.2000 a především namítl, že se nedomnívá, že by nucený správce byl povinen svolat valnou hromadu, neboť dle zákona o bankách nucený správce ve věcech působnosti valné hromady rozhoduje se souhlasem ČNB bez svolání valné hromady a souhlas banky byl udělen, dále namítá, že k omezení výkonu akcionářských práv nemohlo dojít, žalovaný odkazuje v této věci na nález Ústavního soudu ČR č. IV ÚS 320/97, žalovaný č.1 je přesvědčen, že smlouva o prodeji podniku je určitým právním úkonem, předmět smlouvy je dostatečně konkretizován, žalovaný dále namítá, že žalobce netvrdí ani žádným způsobem neprokazuje svůj naléhavý právní zájem na určení neplatnosti kupní smlouvy.

Žalovaný č.2 navrhl žalobu proti němu v plném rozsahu zamítnout, a to především pro nedůvodnost žaloby jak z hlediska hmotného práva, tak i z hlediska procesních. Žalobce především netvrdí a ani neprokáže naléhavost právního zájmu, neboť jako akcionář společnosti naléhavý právní zájem na neplatnost kupní smlouvy může mít, neboť jeho práva nebyla nijak omezena. K námitce žalobce, že valná hromada neudělila souhlas s prodejem podniku žalovaný namítl, že zde byla vážná situace, která ohrožovala stabilitu bankovního sektoru, proto také byla ustanovena nucená správa, valná hromada zde nemá o čem rozhodovat, neboť její působnost přechází na nuceného správce a nucený správce měl pravomoc uzavřít smlouvu o prodeji podniku, což vyplývá ze zákona o bankách. Úkolem nucené správy je chránit zájmy vkladatelů, nikoliv akcionářů. Smlouvu správce uzavřel v souladu s právním řádem. K tvrzení žalobce namítl žalovaný, že předmět kupní smlouvy byl určitý, neboť se prodával celý podnik, cena podniku byla určena nezávislými znalci a co se týče námítky rozporu s dobrými mravy žalovaný namítl, že zde nevidí žádný rozpor s dobrými mravy. Žalovaný navrhl

žalobu zamítnout pro nedostatek naléhavého právního zájmu, nedostatek aktivní legitimace žalobce.

Z výpisu ze Střediska cenných papírů společnosti a.s. DKF, holding soud zjistil, že žalobce je akcionářem a vlastníkem 1435195 kusů akcií žalovaného č.1. Z rozhodnutí ČNB ze dne 16.6.2000, čj. 365/5-00 soud zjistil, že se v bance Investiční a Poštovní banka a.s., IČO 45316619 zavádí dnem 16.června 2000 nucená správa, správcem vykonávajícím nucenou správu v bance je Petr S..... Z notářského zápisu N 237/2000 NZ 237/2000 sepsaného dne 19.6.2000 JUDr. Martinem Foukalem, notářem v Praze soud zjistil, že Ing. Petr S..... prohlásil, že je správcem vykonávajícím na základě rozhodnutí ČNB čj. 365/5-00 ze dne 16.6.2000 nucenou správu ve společnosti Investiční a Poštovní banka, a.s., Senovážné nám., Praha 1, IČO 45316619 a učinil před notářem v rámci výkonu působnosti valné hromady " banky" podle § 29 odst.2 zákona o bankách s předchozím souhlasem ČNB ze dne 19.června 2000 vydaným pod č.j.822/520 podle § 29 odst.2 zákona o bankách rozhodnutí, schvaluje se uzavření smlouvy o prodeji podniku mezi společností Investiční a Poštovní banka, a.s., Praha 1, Senovážné nám. 32, IČO 45316619 jakožto prodávajícím a společností Československá obchodní banka, a.s., se sídlem Praha 1, Na Příkopě 14, IČO 00001350, jakožto kupujícím a to ve znění, jež bylo za účelem tohoto rozhodnutí ČNB předloženo. Toto rozhodnutí nahrazuje v souladu s ust. § 29 odst.2 zákona o bankách usnesení valné hromady banky, jež je v případě prodeje podniku přijmout podle § 187 písm.j obch.zák. Z výše citovaného rozhodnutí č.j. 822/520 ze dne 19.června 2000 soud zjistil, že ČNB na základě žádosti správce Ing. Petra S..... uděluje správci Ing. Petru S..... předchozí souhlas k přijetí rozhodnutí správce podle ust. 29 odst.2 zákona o bankách, které bude učiněno v působnosti valné hromady společnosti Investiční a Poštovní banka, a.s. o uzavření smlouvy o prodeji podniku společnosti Investiční a Poštovní banka, a.s. mezi společností Investiční a Poštovní banka, a.s. jako prodávajícím a společností Československá obchodní banka a.s., se sídlem Praha 1 - Nové Město jako kupujícím.

Z ostatních provedeých důkazů soud ve svém rozhodování již nevycházel.

Podle ust. § 29 zákona o bankách č.21/92 Sb. v platném znění, okamžikem doručení písemného vyhotovení rozhodnutí o zavedení nucené správy se pozastavuje výkon funkce všech orgánů banky. Tímto okamžikem je toto rozhodnutí účinné vůči každému. Postavení statutárního orgánu má správce, který svolává valnou hromadu a má právo se jí zúčastnit. O věcech v působnosti valné hromady rozhoduje správce. Rozhodnutí o věcech působnosti valné hromady činí s předchozím souhlasem České národní banky.

Podle ust. § 187 odst.1 písm.k) obch.zák. do působnosti valné hromady náleží rozhodnutí o uzavření smlouvy, jejímž předmětem je převod podniku nebo jeho části a jeho nájem, nebo rozhodnutí o uzavření takové smlouvy ovládanou osobou.

Dle ust. § 29 odst.2 zákona o bankách vyplývají pro správce dvě podmínky pro učinění úkonu v působnosti valné hromady. První podmínkou je, aby správce rozhodoval o věcech, které patří do působnosti valné hromady, druhou podmínkou pro učinění úkonu v působnosti valné hromady správcem je předchozí souhlas ČNB. Dle výše citovaného ustanovení § 187 písm k) obchodní zákoník svěřuje rozhodnutí o prodeji podniku do působnosti valné hromady.

Na základě provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že správce řádně jak vplynulo z notářského zápisu ze dne 19.6.2000 výše citovaného při splnění všech zákonných podmínek přijal rozhodnutí k uzavření smlouvy o prodeji podniku mezi společnostmi Investiční a Poštovní banka, a.s. jakožto prodávajícím a společností Československá obchodní banka a.s. jakožto kupujícím. Soud v této části proto rozhodl jak je uvedeno ve výroku I. rozhodnutí.

Podle ust. § 80 občanského soudního řádu žalobou lze uplatnit, aby bylo rozhodnuto zejména o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je-li na to naléhavý právní zájem. Naléhavý právní zájem ve smyslu § 80 o.s.ř. na určení je dán zejména tam, kde by bez tohoto určení bylo právo žalobce ohroženo, nebo kde by se bez tohoto určení stalo jeho právní postavení nejistým. Žalobce ve svých podáních žádné takové skutečnosti netvrdil ani neprokázal. Postavení žalobce jako akcionáře nebylo uzavřením smlouvy o prodeji podniku z 19.6.2000 dotčeno, zůstala mu zachována všechna akcionářská práva, která měl před uzavřením smlouvy. Žalobce ve svém návrhu na určení neplatnosti kupní smlouvy o prodeji podniku ze dne 19.6.2000 naléhavý právní zájem ve smyslu § 80 o.s.ř. ani netvrdil, ani dále nijak neprokazoval. Soud proto v této části žaloby rozhodl jak je uvedeno ve výroku II. rozhodnutí a dalšími námitkami žalobce spočívajícími v nesplnění požadavku na určitost právních úkonů, nesplnění požadavku na srozumitelnost právních úkonů a uzavření smlouvy v rozporu s dobrými mravy se dále již nezabýval. Z tohoto důvodu soud ani neprováděl důkazy předložené žalovaným č.2 jako je smlouva o prodeji podniku ze dne 19.června 2000, žádost o povolení spojení soutěžitelů Československá obchodní banka a.s. a podnik Investiční a Poštovní banka, a.s. ze dne 22.6.2000, rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12.února 2001.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl ve smyslu ust. § 142 odst.1 o.s.ř. Soud přiznal žalovaným, kteří měli ve sporu úspěch každému na nákladech právního zastoupení 3 úkony právní pomoci po 1.000,- Kč , 3x paušál po 75,- Kč dle vyhlášky č.177/96 Sb. o odměnách a náhradách advokátů v platném znění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 16.dubna 2002

Za správnost:
Kubásková

JUDr. Taťana Sommerová, v.r.
samosoudce